

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **UNIQA Real II, s.r.o.**, Lazaretská č. 15, Bratislava, *zastúpený JUDr. Romanom Hajdučíkom, advokátom so sídlom Ľ. Fullu č. 3, Bratislava*, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Bratislave**, Lamačská cesta 8, Bratislava, s pribratým účastníkom konania: **ARON Consulting, spol. s r.o.**, Mostná 29, Nitra o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: A/2007/1978/HRL zo dňa 19.12.2007, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 177/2010-67 zo dňa 10. júna 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 177/2010-67 zo dňa 10. júna 2011 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave zastavil konanie vo veci v zmysle ustanovenia § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) z dôvodu, že žaloba bola podaná oneskorene. Krajský súd takto rozhodol, keď mal za preukázané, že v územnom konaní žalovaný správny orgán nezneužil inštitút formy doručovania verejnou vyhláškou, ako to tvrdí žalobca, pretože formou verejnej vyhlášky vyvesenej na úradnej tabuli

žalovaného bolo účastníkom konania doručené rozhodnutie č. SU-2006/16812/1974-UR/07-Kš zo dňa 22.5.2007 a to dňom 25.6.2007 a rozhodnutie žalovaného zo dňa 19.12.2007 bolo uvedeným spôsobom doručené dňa 31. januára 2008. Žalobca v zákonom určených lehotách nepodal voči rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa odvolanie a žaloba bola podaná na súd dňa 28.4.2010 po uplynutí lehoty 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, t.j. po uplynutí posledného dňa na podanie žaloby, ktorým bol 31. marec 2008, pričom zmeškanie tejto lehoty nemožno odpustiť. Krajský súd poukázal na to, že zákon o správnom konaní a taktiež ani stavebný zákon nestanovujú správne orgánu, aký počet účastníkov konania možno považovať za veľký a posúdenie vhodnosti hospodárnosti a účelnosti doručovania verejnou vyhláškou závisí od úvahy správneho orgánu.

Žalobca v zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu krajského súdu podal odvolanie a poukázal na to, že týmto postupom krajského súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, taktiež pre nesprávne právne posúdenie žiadal, aby Najvyšší súd SR uznesenie krajského súdu ako nezákonné zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že krajský súd sa nevysporiadal s jeho argumentáciou, keď namietal, že stavebný úrad ako i žalovaný nezvolili kombinovanú formu doručovania a to verejnou vyhláškou ako i doručovaním do vlastných rúk a to pre najviac dotknutých účastníkov konania, aby bol naplnený účel zákona a účastníci sa dozvedeli o konaní. Ďalej uviedol, že takúto formu doručovania krajský stavebný úrad i bežne využíva. Spôsob doručovania verejnou vyhláškou tiež nespĺňal zákonné požiadavky správneho poriadku. Taktiež i úradná tabuľa mala byť nepretržite prístupnou verejnosti a to nielen po dobu úradných hodín úradu. Žalobca preukázal fotodokumentáciou a videodokumentáciou, že rozhodnutia žalovaného krajského stavebného úradu sú často vyvesované mimo úradnej tabule, pričom žalovaný nepreukázal riadne vyvesenie rozhodnutia týmto spôsobom. Taktiež na mieste, ktorého sa územné konanie týka, mala byť zriadená takáto dočasná úradná tabuľa, čo sa však nestalo a poukázal v tejto súvislosti na porušenie ústavných práv žalobcu garantovaných ústavou, Rezolúciou 7731 a Chartou základných práv Európskej únie. Žalobca uviedol, že od vydania rozhodnutí správnych orgánov neuplynula trojročná lehota uvedená v § 250b ods. 3 O.s.p. Ďalej uviedol, že krajský súd mal preto nariadiť doručiť územné rozhodnutie žalovaného a odložiť jeho vykonateľnosť až do rozhodnutia o žalobe, tak ako to navrhovali. Poukázal aj na to, že krajskému súdu boli predložené dôkazy, že projektová dokumentácia, ktorá bola predložená v územnom konaní, je v rozpore s platnými predpismi a stavebník porušil svetlotechnické predpisy, ktorú skutočnosť skonštatovala aj Doc. Ing. I., PhD.

Stavebník ARON Consulting, s.r.o. so sídlom v Nitre sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril tak, že je podľa neho nedôvodné. Rovnaké argumenty žalobca uvádzal i v priebehu územného konania, s ktorými sa krajský súd dostatočným spôsobom vysporiadal v dôvodoch svojho rozhodnutia.

Krajský stavebný úrad sa vyjadril k odvolaniu žalobcu, taktiež ho považoval za nedôvodné a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu ako súladné so zákonom potvrdil.

Odvolací súd mal z rozhodnutí správnych orgánov za preukázané, že predmetom rozhodnutia o umiestnení stavby v územnom konaní bola stavba – Polyfunkčný objekt na Dunajskej ul. v Bratislave – Staré mesto. Ide o 6 poschodový objekt.

Vzhľadom na námietky žalobcu uvedené v jeho odvolaní, bolo potrebné v odvolacom konaní vyriešiť spornú otázku medzi žalobcom a žalovaným a to, či bolo možné v danom prípade postupovať v územnom konaní v procese doručovania správnymi orgánmi formou verejnej vyhlášky.

Podľa § 36 ods. 1 Stavebného zákona stavebný úrad oznámi začatie územného konania dotknutým orgánom a všetkým známym účastníkom a nariadi ústne pojednávanie spojené spravidla s miestnym zisťovaním. Súčasne upozorní účastníkov, že svoje námietky a pripomienky môžu uplatniť najneskoršie pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne. Stavebný úrad oznámi začatie územného konania do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o územné rozhodnutie úplná.

Podľa § 36 ods. 4 Stavebného zákona začatie územného konania o umiestnení líniovej stavby alebo v odôvodnených prípadoch aj zvlášť rozsiahlej stavby, stavby s veľkým počtom účastníkov konania, ako aj územného konania o využití územia, o stavebnej uzávere a o ochrannom pásme, ak sa týka rozsiahleho územia, oznámi stavebný úrad účastníkom územného konania verejnou vyhláškou. Stavebný úrad oznámi začatie územného konania verejnou vyhláškou aj v prípade, že mu účastníci konania alebo ich pobyt nie sú známi.

Podľa § 42 ods. 2 Stavebného zákona verejnou vyhláškou sa oznámi územné rozhodnutie o umiestnení líniovej stavby a v odôvodnených prípadoch aj o umiestnení zvlášť

rozsiahlej stavby, stavby s veľkým počtom účastníkov konania, ako aj rozhodnutie o využití územia a o ochrannom pásme, ak sa týka rozsiahleho územia. Doručenie sa uskutoční vyvesením územného rozhodnutia na 15 dní spôsobom v mieste obvyklým. Posledný deň tejto lehoty je dňom doručenia.

V danom prípade sa odvolací súd stotožňuje s argumentáciou krajského súdu, že jednak zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní a taktiež ani stavebný zákon bližšie neupravujú otázku, že aký podnet účastníkov územného konania možno považovať za veľký, aby mohol stavebný úrad postupovať tak, že pri doručovaní rozhodnutia použije formu verejnej vyhlášky.

Najvyšší súd SR je toho názoru, že vzhľadom na charakter predmetnej umiestňovanej stavby a polohu jej umiestnenia (Dunajská ul. v Bratislave) skutočne nemohlo potom stavebnému úradu resp. žalovanému z objektívneho pohľadu nič brániť, ak v procese doručovania rozhodnutia aplikoval a použil inštitút verejnej vyhlášky.

V uvedenej súvislosti odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že z rozhodnutia stavebného úradu Mestskej časti Bratislava – Staré Mesto zo dňa 22.5.2007 o umiestnení stavby nesporne vyplýva, že viacerí účastníci konania si uplatnili príslušné námietky, o ktorých bolo správnym orgánom rozhodované, ktorá skutočnosť vyplýva z obsahu rozhodnutia stavebného úradu a taktiež viacerí účastníci konania využili odvolanie voči správne orgánu 1. stupňa a o ich odvolaní rozhodol žalovaný meritórnym rozhodnutím. Aj vzhľadom na tieto skutočnosti považuje odvolací súd doručovanie rozhodnutia verejnou vyhláškou žalovaným v danom prípade za štandardné a zákonné.

Podľa názoru odvolacieho súdu postupoval žalovaný pri doručovaní svojho rozhodnutia v súlade s ust. § 42 od. 2 stavebného zákona, pretože vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo potrebné predmetnú umiestňovanú stavbu považovať za stavbu s veľkým počtom účastníkov konania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti postupoval krajský súd správne, keď konanie vo veci zastavil pre oneskorene podanú žalobu v zmysle ust. § 250d ods. 3 O.s.p.

Taktiež ani odvolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti nemohol akceptovať argumentáciu žalobcu, že by mu malo prislúchať postavenie opomenutého účastníka v zmysle ust. § 250b ods. 2 O.s.p. Takýto výklad žalobcu považuje odvolací súd za účelový a v rozpore s aplikačnou praxou súdov v správnom súdnictve. V tejto súvislosti zároveň odvolací súd poukazuje na známu zásadu, podľa ktorej právo praje bdelým a ostražitým, príp. každý si má strážiť svoje práva.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd SR napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako súladné so zákonom potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.

Odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobca v konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží. Staviteľovi ako pribratému účastníkovi v odvolacom konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 30. marca 2012

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth